

Skjern Å er en af de vandrigeste åer her i Danmark. Den afvander 11 pct. af Jyllands arealer; jeg tror, det svarer til noget med 200.000-300.000 ha. Jeg er alvorlig bange for, at det, vi har fremlagt her, vil få stor indflydelse på hele det område, jeg lige har nævnt, ikke bare de 2.192 ha.

Miljø- og Energiministeriet har erhvervet de 1.585 ha, og de resterende 607 ha vil man nu have lov til at kunne inddrage ved at ekspropriere hos de forskellige landmænd eller lodsejere i området. Det vil sige, at landmænd, der er kede af at få deres landejendom ødelagt, bliver påtvunget det nu. Det kan vi selvfølgelig ikke gå ind for.

Jeg er overbevist om, at hvis man holdt en afstemning i området – nu kommer jeg fra Jylland, selv om det er et stykke fra Skjern – ville det blive et kæmpe nej til dette projekt. Men selvfølgelig, hvis man lokalt kunne finde ud af noget med lodsejerne på en eller anden måde, er det da klart, at vi vil se velvilligt på det, men at lovgive på denne måde på et område med så stort et projekt er urimeligt.

Samtidig har vi jo læst i lovforslaget, at projektet er budgetteret til at koste en kvart milliard kroner anslået, og vi ved jo ganske udmærket, at inden det kommer i luften og det bliver lavet, bliver det nok en halv milliard kroner. Jeg synes, det grænser til uforskammethed, at vi, samtidig med at der er mange grupper her i samfundet, der mangler nogle ting, så bruger så mange skattekrone på det her.

Så jeg kan sige, at som det foreligger her, kan Fremskridtspartiet ikke stemme for det, men hvis der opstår lokale ønsker om det, vil vi se velvilligt på det.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti føler vi både glæde ved det her projekt og forpligtelse, selv om vi vel nok ikke synes, at det er lige så rosenrødt, som det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelse.

Vi har ikke haft mulighed for at følge projektet tæt på i de seneste år, og derfor synes vi, det er svært at finde ud af alle de spørgsmål, der stilles til projektet i øjeblikket. Der er masser af tekniske spørgsmål, også i høringssvarene, også nogle, som vi mener vi er nødt til at skulle have afklaret.

Man kan selvfølgelig ikke kalde forslaget en hovsaløsning efter alle de ord og alle de møder og alle de papirer, der er lavet, og efter alle de

penge, COWIconsult har tjent på det – undskyld.

Det kan måske også være en af anstødsstene, at der næsten er lavet for mange papirer – så mange papirer, at man med god jysk skepsis kan være sådan en lille smule usikker på, om det nu er godt nok, det her.

Vi tror på, at det bliver et godt projekt, men vi synes, at man bliver nødt til at have den lokale befolkning lidt mere med på det. Det ærgrer os, at man ikke har været bedre til at få den lokale opbakning, og at man ikke har været bedre til at få løst opkøbs- eller jordfordelingsproblemerne. Det er os meget imod, at man skal ud og ekspropriere så store arealer, som det ser ud til efter det, vi ser nu.

Vi synes, man skal satse meget på at få en bedre og en frivillig løsning på det, som det hele tiden har været meningen, eller i hvert fald på en betydelig større del af det, også selv om det skulle få lov at tage lidt mere tid.

Vi vil gerne være med til at se på de tekniske ting, men vi er generelt positive over for projektet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til de mange ordførere, som har udtrykt anerkendelse over for projektet, og sige, at selvfølgelig er vi i regeringen – selv om vi bestemt ønsker det her forslag vedtaget inden sommerferien, som der jo også har været enighed mellem forligspartierne om – indstillet på at svare på alle spørgsmål. Det kan jeg roligt sige, for der er stort set ikke et spørgsmål, der ikke allerede har været stillet og allerede har været besvaret og undersøgt på kryds og tværs.

Jeg deler egentlig lidt det, hr. Ole M. Niensens kaldte sin jyske skepsis før med hensyn til, at der er så mange beregninger, så mange rapporter. Men det hænger jo sammen med, at nu har hr. Ole M. Nielsen ikke været herinde de seneste år – og vi er jo mange, der har savnet ham – og derfor har han ikke deltaget i de timelange drøftelser om dette spørgsmål med de politiske partier, ikke hørt de uendelige rækker af spørgsmål, der er stillet og som er undersøgt, betingelser, der er blevet stillet op, og som er blevet opfyldt.

Jeg tror ikke, jeg går nogens fortrolighed for nær ved at sige, at det især har været partiet Venstre og partiets ordfører, der har stillet de mange spørgsmål, der er blevet stillet, og har stillet dem igen og igen. Hver eneste gang, der